

พิมพ์ต้นฉบับนักดยอวิทยานิพนธ์ภายนอกในกรอบสีเขียวเพียงแผ่นเดียว

บมจพร พันชานน : ผลของการสอนโดยเพื่อนคู่การชั้นถูกระดับรูปแบบการคิดที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา (THE EFFECT OF PEER TUTORING PAIRED BY COGNITIVE STYLES ON SELF - EFFICACY AND ACHIEVEMENT IN MATHEMATICS OF ELEMENTARY EDUCATION LEVEL STUDENTS) อ.ที่ปรึกษา : ดร.ดร.สมโภชน์ เอื้อมสุภायิด, 108 หน้า ISBN 974-636-012-4

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยเพื่อนคู่การชั้นถูกระดับรูปแบบการคิดที่มีต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน ซึ่งใช้แบบทดสอบแคลอรี่เอมเบคเดค พิกเกอร์ เทสต์ จำแนกนักเรียนเป็นผู้ที่มีรูปแบบการคิดแบบไม่อิสระ(Field Dependence/FD) และรูปแบบการคิดแบบอิสระ(Field Independence/FI) และได้จัดกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 เงื่อนไข ดังนี้

เงื่อนไขที่ 1 จับคู่นักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบ FD และมีผลสัมฤทธิ์ต่ำในวิชาคณิตศาสตร์ให้ได้รับการสอนโดยนักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบ FI และมีผลสัมฤทธิ์สูงในวิชาคณิตศาสตร์

เงื่อนไขที่ 2 จับคู่นักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบ FD และมีผลสัมฤทธิ์ต่ำในวิชาคณิตศาสตร์ให้ได้รับการสอนโดยนักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบ FD และมีผลสัมฤทธิ์สูงในวิชาคณิตศาสตร์ และ

เงื่อนไขที่ 3 จับคู่นักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบ FD และมีผลสัมฤทธิ์ต่ำในวิชาคณิตศาสตร์ให้ได้รับการสอนโดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงในวิชาคณิตศาสตร์

การวิจัยนี้เป็นการทดลองแบบทดสอบก่อนการทดลองและทดสอบหลังการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนตัวอย่างทุกเงื่อนไขโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ความสามารถของตนเองและแบบทดสอบความสามารถทางคณิตศาสตร์ในระดับก่อนการทดลอง ผู้วิจัยทำการฝึกอบรมนักเรียนผู้สอน หลังจากนั้นจัดผู้สอนทำหน้าที่สอนนักเรียนใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 12 ครั้ง ภายใน 3 สัปดาห์ ในระดับหลังการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้งสามเงื่อนไขโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ความสามารถของตนเองและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคู่ค้ำหัน (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบ FD และมีผลสัมฤทธิ์ต่ำในวิชาคณิตศาสตร์จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 เงื่อนไขมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองและคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่มีรูปแบบการคิดแบบ FD และมีผลสัมฤทธิ์ต่ำในวิชาคณิตศาสตร์จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 เงื่อนไขมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนเองและคะแนนผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ในระดับหลังการทดลองสูงกว่าระดับก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01